

december 1996 afgav til Folketinget om bl.a. udviklingen i forvaltningsmyndigheders adgang til fast ejendom uden retskendelse og følger de i redegørelsen fastlagte retningslinier for udformningen af bestemmelser om adgang uden retskendelse.

Der er som udgangspunkt ikke tale om adgang for Finanstilsynet til private boliger men udelukkende forretningslokaler. I ganske få tilfælde er det pågældende selskab dog af så ringe størrelse, at dets forretningslokaler befinder sig i et privat hjem. Adgangen til forretningslokalet skal være nødvendig for, at Finanstilsynet kan udøve den virksomhed, som loven iøvrigt pålægger tilsynet, nemlig at føre tilsyn med selskabernes overholdelse af tilsynslovgivningen. Finanstilsynet har behov for at kunne udøve sin tilsynsvirksomhed også i de særlige tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab måtte nægte at give tilsynet de til brug for tilsynsvirksomheden nødvendige oplysninger eller modvirker et inspektionsbesøg.

Finanstilsynet foretager ordinære inspektionsbesøg i alle fondsmæglerselskaber med jævne mellemrum. Disse stedlige undersøgelser følger en fast procedure og vil bl.a. indebære gennemgang af specielle områder af relevans for tilsynets vurdering af det pågældende selskab. Finanstilsynet kan dog også foretage ekstraordinære inspektioner, hvor der kræves umiddelbar handling fra Finanstilsynets side.

Hvis et selskab undtagelsesvist skulle modarbejde et inspektionsbesøg i disse situationer, er der ikke fundet baggrund for at foretage begrænsninger i Finanstilsynets adgang til uden retskendelse at foretage inspektioner i fondsmæglerselskaberne. Det er en betingelse, at formålet ikke kan opnås ved anvendelse af mindre indgribende foranstaltninger som f.eks. tvangsboeder.

Finanstilsynet kan ifølge det gældende stk. 3 indhente oplysninger samt foretage inspektionsbesøg hos fondsmæglerselskabets moder- og søsterselskaber samt virksomheder, som fondsmæglerselskabet har særlig tilknytning til (associerede virksomheder). Bestemmelsen skal sikre, at Finanstilsynet kan skaffe sig indseende med transaktioner inden for en finansiel koncern, som måtte være af betydning for fondsmæglerselskabets soliditet og investorenes sikkerhed.

I forslaget's stk. 4 er det præciseret, at Finanstilsynet uden retskendelse kan få adgang til disse virksomheder. For så vidt angår forholdet til Grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed henvises til bemærkningerne ovenfor.

Opregningen af de virksomheder, som Finanstilsynet uden retskendelse har adgang til, er udtømmende. De ikke-finansielle holdingselskaber, som i medfør af

lov nr. 328 af 31. maj 1999 blev underlagt kapitalkrav, vil i egenskab af modervirksomheder også være omfattet af bestemmelsen.

For så vidt angår baggrunden for præcisering af bestemmelsen og de forudsætninger, hvorunder denne skal administreres, henvises til bemærkningerne til forslaget's § 31, stk. 3, jf. ovenfor.

Til nr. 12

Forslaget er en konsekvens af, at retsplejelovens § 21 om kommissionsdomstole og § 21 a om undersøgelsesretter er ophævet og erstattet af lov nr. 357 af 2. juni 1999 om undersøgelseskommissioner. Bestemmelsen indebærer, at der kan videregives fortrolige oplysninger til en undersøgelseskommission nedsat i medfør af lov om undersøgelseskommissioner.

Til nr. 13

På baggrund af anbefalinger fra udvalget om den finansielle sektor efter år 2000 foreslås, at reglerne om de finansielle virksomheders adgang til at videregive oplysninger ændres. Reglerne suppleres af de generelle databeskyttelsesretlige regler. Hvor et forhold er reguleret af begge regelsæt, finder de i lov om fondsmæglerselskaber fastsatte regler anvendelse.

Det samme vil gælde i forhold til de regler om behandling af personoplysninger, der fastsættes i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (i det følgende benævnt »direktivet om behandling af personoplysninger«).

Forslaget's stk. 1 er en videreførelse af den gældende § 36, stk. 2, 1. pkt. Personkredsen og de beskyttede oplysninger er de samme som i den gældende § 36, stk. 2. Det er således både oplysninger om kunder, såvel som fondsmæglerselskabets forretningshemmeligheder, der er omfattet af bestemmelsen.

Det foreslås i stk. 1, 2. pkt., at medlemmer af ledelsen m.v. i visse moder- og holdingselskaber pålægges tavshedspligt svarende til, hvad der gælder i deres finansielle dattervirksomheder. Ligestillet hermed er uanset betegnelse alle, der varetager tilsvarende opgaver. De øgede krav til de pågældende moder- og holdingselskaber i form af blandt andet solvenskrav og krav om opgørelse af store engagementer på koncernbasis medfører, at personer i de pågældende moder- og holdingselskaber i stigende omfang bliver bekendt med oplysninger, der hidrører fra finansielle virksomheder undergivet tavshedspligt. Den i stk. 3 foreslåede adgang til at videregive oplysninger til brug for koncernstyring til visse moder- og holdingselskaber vil